

QVAESTIONES
VARIIVRIS CONTROVERSAR

QVAVS

1765, 3

INCLVTI IVRECONSULTORVM ORDINIS
AVCTORITATE

PRAESIDE

ADOLPH. FRID. TRENDELENBURG

AA. LL. M. PHIL. ET I. V. D. ET ANTECESS. IN ACAD. FRIDERICIANA
EIVSDEMQUE H. T. RECT. ET ORDINIS ICTOR. DECAN.
SOCIET. TEVT. DVICAL. HELMSTAD. COLLEG. HONOR.

PRO

SVMMS IN VTROQUE IVRE HONORIBVS

RITE CONSEQVENDIS

SOLLEMNI INAVGVRALI PANEGYRI

DEFENDET

DANIEL. CHRISTIAN. IACOB. BOLTE
MEGAPOLITANVS. —

A. D. X. KAL. OCTOBR. A. O. R. c1o 1o cc LXV.

BVETZOVII

STANNO IO. GOTTH. FRITZII AVL. ET ACAD. TYFOGR.

LXIII.

6

94.

QVAESTIONES
VARIIS IURIS CONTROVERSAS

QVAE

INCEPIT IURISCONSULTORVM ORDINIS
AVCTORITATE

PRÆSIDIS

ADOLPHI FRID. TRENDLENBURG

AD IURISCONSULTORVM ORDINIS IN ACADEMIA
PHILOSOPHICA H. C. KEISERII ET GREGORII
SOCII, IVRIS PRAESES, HONOR. HONOR.

SVMMIS IN ATRIOVE IPSE HONORIBVS

IPSE CONSECRANDIS

SOLENNI INVOCATIONE PRAESENTI

(PRAESENTI)

DANIELI CHRISTIANO JACOBO HOLFF

PROFESSORI

A. D. X. KAL. OCTOB. & O. N. CL. DCCC. LXV.

BATZOVII

STANNO IO. GOTTL. FRITZKE AVL. ET ACAD. THEOL.

LECTVRIS S.

Quod inde ex eo tempore, quo litibus in foro perorandis
 me mancipavi, cepi consilium, summos in iure honores
 ambiendi, ut hac ratione obtemperarem legi patriae,
 quae iubet, caussarum patronos honoribus academicis esse orna-
 tos, id, addidit mihi, nec opinato, ut citius, quam quidem
 antea erat propositum, iam exsequi cogerer. Quare quum
 temporum rationes flagitarent, ut brevissimo tempore expedi-
 rem, quae meditabar, nec ob summam temporis angustiam fi-
 ri posset, ut more solito, libellum de aliqua re ad iurispruden-
 tiam pertinente conscriptum ad disceptandum proponerem,
 quum nec conscribendo ei, nec typis excudendo, sufficeret pau-
 corum dierum spatium, quo iam me circumscriptum sentio,
 adii Inclutum Iureconsultorum in Academia patria Ordinem,
 petiique ab eodem, ut & ad examen, quod dicunt rigorosum,
 me admitteret, & perfecto eo, ob rationes, quae festinationem
 in hoc negotio non suadent, sed, ut dixi, efflagitant, daret veni-
 nam, quaestiones tantum non nullas, quas theses dicunt, pro-

ferendi, quas, disceptando cum Viris consultissimis, doctissimis, clarissimis, defenderem, tumque me summis in iure honoribus ornaret, permitteretque, ut libelli conscriptionem ad breue tempus differrem. Cui quidem consilio meo, quum id ipsum non displicuerit SERENISSIMO DVCI REGNANTI, Academiae huius Fridericianae & Instauratori & Nutritori longe indulgentissimo, beniuole adnuit Iureconsultorum Ordo, meque ad examen & has quaestiones publica in angulari panegyri solemniter defendendas benigne admisit, pro quo singulari fauore, quo sentio me in perficiendo consilio meo insigniter adiutum, gratias ago, quas possum, maximas Viris Iurisconsultissimis per omnem vitam pie mihi colendis, deuenerandis. Sed ne qua in re defecisse videar, aut ne quid a me praetermissum esse quisquam iudicet, quod sancte sponendi Iureconsultorum Ordini Amplissimo, id iam publice fide boni viri polliceor, scilicet certissime me effecturum, ut intra sex menses proximos libellus de aliqua iuris quaestione selecta typis excudatur, in quem conscribendum omne studium omnemque diligentiam adhibeam; idque maxima & summa opera curem, ut efficiam, ne Clarissimos Antecessores, Fautores, summa pietate colendos, poeniteat fauoris in me collati, neque ipse ego videar honoribus, quibus me augere, ex SERENISSIMI DVCCIS clementissime concessa venia, decreuerunt, plane indignus. Qua spe fretus, puto fore, ut, qui haec forte legant, aequi bonique ducant hocce meum consilium in arena ceptum, quod quidem vehementer eos etiam atque etiam rogo, eosque valere iubeo.

QVAE

QVAESTIONES CONTROVERSÆ
IVRIS NATVRALIS

I. Fieri non potest, vt ius naturae doceatur, nisi supponatur, existere Deum, ex cuius voluntate necessaria illud deducatur.

II. Leges naturales in eo differunt a positivis, quod illae necessaria voluntate Dei nitantur, hae vero proficiuntur ex libera voluntate legislatoris, siue Deus is sit, siue homo.

III. Potest de iure naturae dominium, etiam sine traditione, in alium transferri.

III. Verior videtur eorum sententia, qui vsucapionem & praescriptionem volunt ex iure naturae exsulare.

IVRIS ROMANI

V. Non omni vitio carere videtur vulgaris Doctorum divisio, qua ius priuatum partiuntur in ius personarum & rerum, huiusque duas formas constituunt, alterum in rem, alterum in personam, seu ad rem, quod dicunt.

VI. Contractus, quem hodie, non adeo concinne, aestimatorium vocant, Romanis non est nominatus.

VII. Elegans est *Viri Excell. & Clar. PÜTTMANNI* in *interpret. & obseruat. c. 30.* coniectura, qua putat, quinquennium querelae inofficiosi testamenti introductum esse auctoritate prudentum, postquam constitutionibus Neruae & Marci Imp. constitutum fuerat, post quinquennium de statu defuncti haud quaerendum esse.

VIII. Non omnis responsio rei ad intentionem actoris est statim Litis contestatio. Quare errare videntur, qui cum LEYSERO *Specim. 82. med. 4.* omnem huiusmodi protestationem, responsioni a reo adiectam, simpliciter putant ipsi facto contrariam esse.

IVRIS GERMANICI ET PATRII

VIII. Census realis, qui dici solet, est servitus iuris germanici, quae in dando consistit.

X. Vnio prolium est iuris germanici, & male ea vulgo refertur ad genus adoptionis.

XI. Videtur eorum sententia, qui pia corpora in Megapoli in concursu creditorum volunt doti praeferi, magis conuenire verbis constitutionis patriae *de d. Suerin. d. 6. Febr. 1644.* quam eorum opinio, qui id recte fieri negant.

XII. Cessionarium pii corporis Megapolitani vel Lubecensis in concursu creditorum vti priuilegio corporis cedentis, negare, quam adfirmare, mallem. Conf. *Viri Ill. MANTZEL Ius Meclenburg. & Lubec. illustr. cent. 4. Iud. 71. 72.*

IVRIS ECCLESIASTICI

XIII. Imperanti ciuili, qua tali, & vi imperii ciuilis, non competit ius positivae & ad finem ecclesiae de eadem disponendi, quod *ius dicunt sacrorum*, sed negativae potest. & ad finem rei-publicae de eadem disponere, quod vocare solent *ius circa sacra*.

XIII. Placet elegans coniectura *Viri Ill. MANTZELII* in
additam. 6. ad Select. iurid. Rostoch. Fascic. 3. Spec. 16. 17. 18.
qua *eine Gottes Scheune* (quae vox occurrit in antiquo responso
de a. 1594) interpretatur horreum, in quo colliguntur decimae
frumenti in vsum ecclesiae praestandae.

XV. Patronis ecclesiarum in subsidium incumbit cura pro
alimentis ministrorum ecclesiae.

XVI. Benedictio sacerdotalis non ex iure canonico, sed ex
Novella Leonis 89. videtur vsu fori recepta esse.

IVRIS CRIMINALIS.

XVII. Recte sentire & nobis videntur, qui cum *Viro Ill.*
BECKERO tertiam speciem processus criminalis, denunciationis
scilicet, a processu adcusationis & inquisitionis diuersi, faciunt.

XVIII. Actiones ad quadruplum, aut duplum ex furto ma-
nifesto, aut nec manifesto, quippe iure romano constitutas &
firmatas C. C. C. *art. 157. & 158.* intentans minus recte repel-
litur ob non-vsum harum actionum in foris hodiernis.

XVIII. Mariti cum femina coelibe concubitus *adulterium*
non est ex mente Romanorum, attamen germanico idiomate,
vi vocis, *ein Ehebruch* dici posse videtur, idque puto firmari ex
C. C. C. *art. 120.* licet ius Carolinum aequalitatem poenae huius
concubitus cum adulterio induxisse, adfirmare non ausim.

XX. *Die Vermäuerung*, quae occurrit in *Adsecurat. Reuer-*
sal. de a. 1621. art. 43. est procul dubio incarcerationis genus,
non vero huiusmodi, vt fame perire debeant rei, vti elegan-
ter probat *Vir Ill. MANTZEL* in *Iure Crimin. Meclenb. Sect.*
3. §. 6.

IVRIS FEVDALIS.

XXI. c. *naturales* II. F. 26. excludit etiam legitimatos per subsequens matrimonium a successione feudali.

XXII. Filia usufructuaria, etiamsi nupserit alicui, qui nobilis non est, modo non plane indignus is sit, & ex infima plebe, iura sua non amittit.

XXIII. Distinctio inter feuda data & oblata non quidem fundamento, attamen usu practico destituta esse videtur.

XXIII. Virgini usufructuariae denegari non potest ius caedendi ligna secundum modum, qui definitur circa feuda in dem *Landsgrundgesetzlichem Erbvergleich de a. 1755. art. 16. §. 307. nr. 2.*

Buekerio, Diss., 1761-71

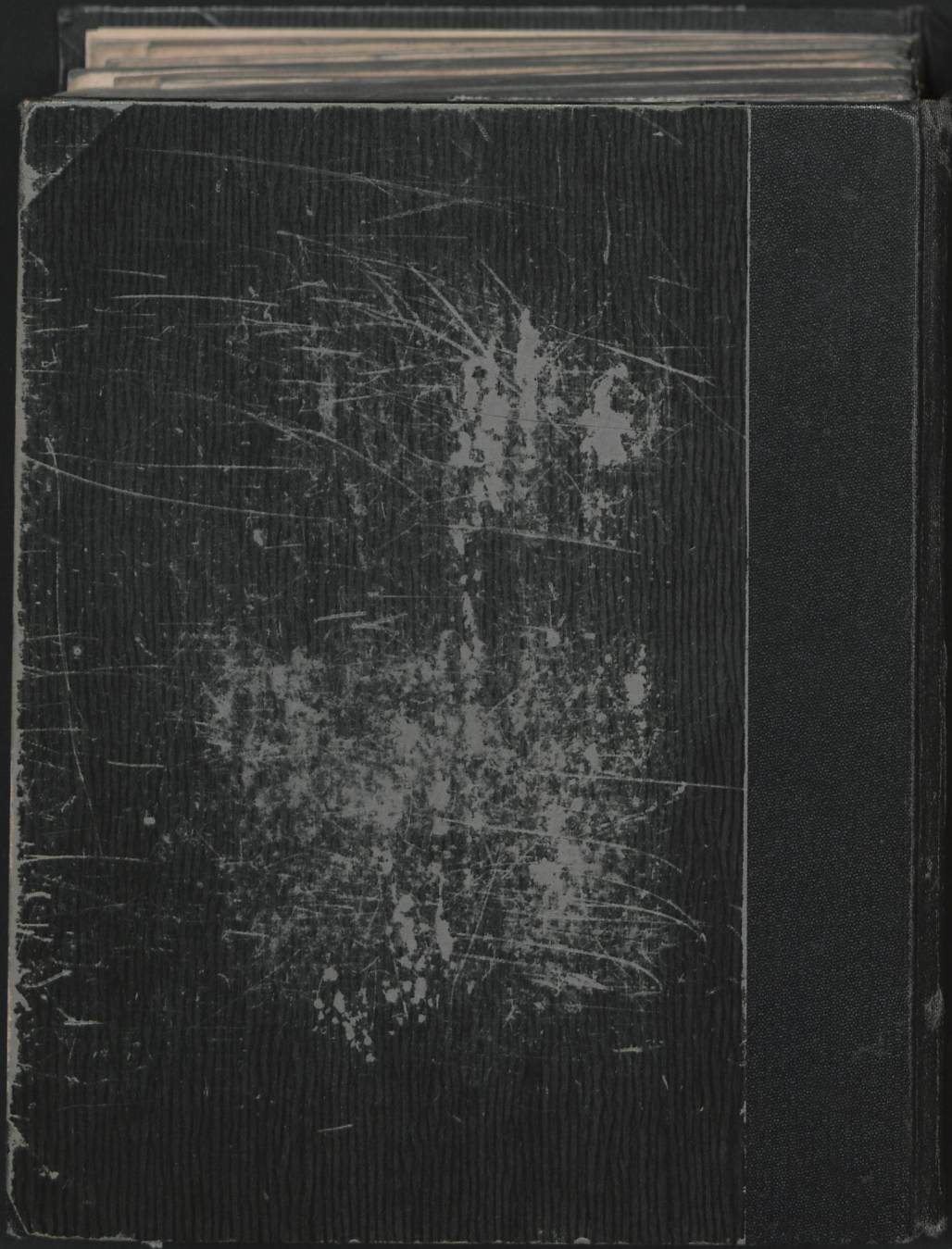
VD 18

ULB Halle
002 507 838 3

4
5b.

QVAESTIONES
VARIIVRIS CONTROVERSAE

QVAS

1765, 3

INCLVTI IVRECONSULTORVM ORDINIS
AVCTORITATE

PRAESIDE

ADOLPH. FRID. TRENDELENBURG

AA. LL. M. PHIL. ET I. V. D. ET ANTECESS. IN ACAD. FRIDERICIANA
EIVSDEMQUE H. T. RECT. ET ORDINIS ICTOR. DECAN.
SOCIET. TEVT. DVCAL. HELMSTAD. COLLEG. HONOR.

PRO

SVMMIS IN VTROQUE IVRE HONORIBVS

RITE CONSEQUENDIS

SOLLEMNI INAVGVRALI PANEGYRI

DEFENDET

DANIEL. CHRISTIAN. IACOB. BOLTE
MEGAPOLITANVS.

A. D. X. KAL. OCTOBR. A. O. R. c1o 1o cc LXV.

BVETZOVII

STANNO IO. GOTTH. FRITZII AVL. ET ACAD. TYPOGR.

LXIII. 6
94.

